

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/82/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6818010022
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Ryant
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6818010022.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v trestnej veci proti obžalovanej K. K., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák., prejednal na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. júna 2018, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Ryanta a sudcov JUDr. Alojza Palaja a JUDr. Slavojá Sendeckého, odvolanie okresného prokurátora, proti rozsudku Okresného súdu Revúca zo dňa 07.03.2018, sp.zn. 2T/8/2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora **z a m i e t a.**

odôvodnenie:

Označeným rozsudkom Okresného súdu Revúca zo dňa 07.03.2018 sp.zn. 2T/8/2018 bola obžalovaná K. K. uznaná vinnou zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. a), b) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že od presne nezisteného dňa v roku 2017 do 12. júna 2017, v rodinnom dome č. XX v obci R., v okrese W., v čase, keď bol jej druh S. N., nar. XX. O. XXXX v práci, v F. W., po požití alkoholických nápojov hádzala po maloletej R. P. rôzne predmety - hrnce, rajnice, topánky, poháre a vedro, bila ju po tvári fackami a po nohách, trhala jej vlasy, vyhrážala sa jej zabitím, v presne nezistený deň v mesiaci apríl alebo máj roku 2017 po hádke na ňu zdvihla kuchynský nôž a povedala jej, že ju zabije, že nech uteká z domu preč, že tam nemá čo robiť, na čo zo strachu zavolala brata - maloletého S. P., ktorý ju zbil a v presne nezistený deň v mesiaci jún roku 2017, po tom, ako jej vyliala víno ju naháňala s nožom v ruke po dome a kričala, že ju vyhodí z domu a pôjde do detského domova, čím maloletej R. P. počas tohto obdobia spôsobila zranenia, ktoré neboli lekársky ošetrené a zhojili sa bez viditeľných vonkajších následkov a v maloletej R. P. vyvolala strach a obavy o jej život a zdravie.

Za to obžalovanej uložil podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3 Trestného zákona, pri zistení poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. 1/ Trestného zákona a pri nezistení žiadnej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov. Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona jej výkon trestu odňatia slobody podmienienečne odložil a súčasne uložil probačný dohľad nad jej správaním v skúšobnej dobe. Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona pri určení probačného dohľadu jej ustanovil skúšobnú dobu v trvaní 36 mesiacov. Podľa § 51 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona jej uložil aj obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok počas plynutia skúšobnej doby. Podľa § 73 ods. 2 písm. c/, d/ Trestného zákona jej uložil ochranné opatrenie, a to ústavné protialkoholické liečenie. Proti tomuto rozsudku okresného súdu podal včas, t.j. v zákonom stanovenej lehote odvolanie najskôr stručným písomným podaním zo dňa 19.03.2018 okresný prokurátor, pričom takto podané odvolanie následne písomne zdôvodnil podaním zo dňa 30.04.2018. Zvýraznil skutočnosť, že na obžalovanú bola podaná obžaloba pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák. s poukazom na obsah ust. § 138 písm. a) Tr. zák. a v tej súvislosti vyslovil nesúhlas s tým, že súd prvého stupňa sa odchyľil od tejto právnej kvalifikácie a zistené konanie posúdil iba ako konkrétny prečin nebezpečného vyhrážania. Čiastočne sa stotožnil so záverom súdu, že syn obžalovanej S. vzhľadom na svoj vek a vyspelosť nemohol byť obeťou správania obžalovanej, no táto

sa objektívne voči nemu dopúšťala zlého zaobchádzania. Ako sa vec začala vyšetrovať, z jeho strany bola evidentná snaha bagatelizovať takúto jej správanie. Maloletá R. sa však podľa vykonaných dôkazov stala obeťou obžalovanej, čo potvrdila aj svojou výpoveďou. Poukázal v tej súvislosti aj na závery znalkyne z odboru detskej psychológie. V posudzovanom prípade postačovalo, aby došlo k spôsobeniu fyzického alebo psychického utrpenia obetí, teda spôsobením zlého zážitku, bolesti, úzkosti, prípadne veľkého trápenia, súženia, ťažkostí alebo múk. Pokiaľ ale neboli zistené syndrómy týranej osoby, nemá to vplyv na právnu kvalifikáciu. V podmienkach rodiny, najmä pokiaľ ide o vzťah rodiča k deťom, sa za zlé zaobchádzanie považujú aj konania, ktoré zjavne prekračujú hranice rodičovských práv a výrazne zasahujú do oprávnených záujmov maloletého dieťaťa, ktorým je najmä pocit bezpečia a porozumenia v rodine, ochrana jeho dôstojnosti, duševnej, telesnej a citovej integrity. Záverom svojho odvolania krajskému súdu navrhol zrušenie napadnutého rozsudku vo výroku o vine a treste s tým, aby vo veci rozhodol sám, obžalovanú K. uznal vinnou zo spáchania žalovaného zločinu podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák. a uložil jej trest a ochranné opatrenie v zmysle obsahu jeho návrhu v záverečnej reči pred vyhlásením rozsudku. Navrhol teda uložiť jej trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a zároveň navrhol uložiť jej aj ochranné protialkoholické liečenie vo forme ústavnej.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací z podnetu podaného odvolania okresným prokurátorom v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým tento odvolateľ podal odvolanie a preskúmal tiež správnosť postupu konania, ktoré týmto výrokom predchádzalo. Mal na zreteli i svoju povinnosť v tom smere, že na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním okresného prokurátora vytykané prihliadol, ak by odôvodňovali podanie dovolania v zmysle § 371 ods. 1 Tr. por. V tejto súvislosti zistil, že odvolanie okresného prokurátora nebolo podané dôvodne.

Na tomto mieste sa žiada pripomenúť, že krajský súd vykonal o odvolaní okresného prokurátora verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovanej, a to za splnenia procesných podmienok uvedených v ust. § 293 ods. 7 Tr. por. O termíne verejného zasadnutia bola včas upovedomená, osobitným listom adresovaným krajskému súdu svoju neprítomnosť na verejnom zasadnutí ospravedlnila a zároveň požiadala, aby súd vykonal verejné zasadnutie v jej neprítomnosti.

Z pohľadu krajského súdu je nutné konštatovať, že skutkový stav ustálený prvostupňovým súdom v napadnutom rozsudku (okresný súd v závislosti od vykonaných dôkazov stíhaný skutok obžalovanej oproti obžalobe pozmenil, avšak za zachovania totožnosti skutku) má oporu vo vykonaných dôkazoch, ktoré okresný súd vyhodnotil v súlade s požiadavkami § 2 ods. 12/ Tr. por. V odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd v súlade s požiadavkami ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporovali. Z tohto odôvodnenia je tiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Krajský súd ďalej považuje za potrebné zdôrazniť, že súd prvého stupňa prejednávanému prípadu venoval náležitú pozornosť. Na hlavnom pojednávaní dňa 07.03.2018 vykonal výsluch obžalovanej (využila svoje zákonné právo a vypovedať odmietla, v dôsledku čoho bola jej výpoveď z prípravného konania prečítaná), svedkov ml. S. N., R. N. (obaja odmietli vypovedať využívajúc svoje zákonné právo, v dôsledku čoho boli ich výpovede z prípravného konania prečítané), K.. E. J., K.. K. C., W.. O. H., za splnenia procesných podmienok ust. § 268 ods. 2 Tr. por. bol prečítaný obsah znaleckého posudku z odboru zdravotníctva - psychiatrie, autorky K.. K. K., pričom podľa § 269 Tr. por. prečítal jednotlivé listinné dôkazy, a to najmä zápisnicu o trestnom oznámení, podnet ÚPSVaR Revúca a hodnotenia tohto úradu, správu ošetrojúcej lekárky maloletých, taktiež správy zo škôl a detského domova, správy týkajúce sa osoby obžalovanej, odpis registra trestov a taktiež výpis evidencie priestupkov. Na podklade takto vykonaného dokazovania potom okresný súd dospel k správne nielen skutkovému, ale i právne záveru v tom smere, že obžalovaná sa svojej maloletej dcéry R. vyhrážala smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, pričom taký čin spáchala na osobe blízkej a závažnejším spôsobom konania (so zbraňou).

V reakcii na odvolacie námietky okresného prokurátora krajský súd zdôrazňuje, že prvostupňový súd vo veci vykonal výsluchy všetkých osôb, ktoré sa mohli k veci zodpovedajúcim spôsobom vyjadriť. Vykonané dokazovanie náležite zdôvodnil (strany 6 a 7), zdôvodnil tiež to, z akých dôvodov sa odchýlil od obžaloby, pokiaľ zistené konanie obžalovanej odchýlne kvalifikoval ako prečin nebezpečného

vyhrážania, tieto dôvody napadnutého rozsudku si krajský súd v celom rozsahu osvojil a bolo by nadbytočné ich na tomto mieste znovu opakovať. Žiada sa uviesť, že z výpovedí svedkov nebolo bez pochybností preukázané, že by obžalovaná obe deti týrala. Bolo preukázané, že často požívala alkoholické nápoje a pod ich vplyvom sa správala neprimeraným a aj agresívnym spôsobom voči svojim deťom. Skutočne nebolo vykonaným dokazovaním preukázané, že by obžalovaná deti ponižovala, izolovala, či citovo vydierala. Znalkyňa z odboru psychiatrie K.. K. K. u obžalovanej zistila odborným vyšetrením poruchu psychiky zapríčinenú dlhodobým a nadmerným užívaním alkoholu, z ktorého dôvodu navrhla uložiť jej aj ústavnú liečbu. Znalkyňa z odboru psychológie N.. J. C. u oboch detí zistila, že sú schopné objektívne a pravdivo popísať udalosti, nebola u nich zistená prítomnosť duševnej choroby či poruchy, ani syndróm týranej osoby. V tejto súvislosti krajský súd považuje za potrebné konštatovať, že týraním blízkej, resp. zverenej osoby v zmysle obsahu ust. § 208 Tr. zák. je zlé zaobchádzanie, ktorým páchatel' tohto trestného činu prejavuje hrubší stupeň necitlivosti a bezohľadnosti, vyznačujúce sa určitou mierou trvalosti, prípadne aj sústavnosti, pričom sa nevyžaduje, aby takej osobe vznikla ujma na zdraví. Musí však ísť o konanie, ktoré blízka osoba alebo zverená osoba pre jeho intenzitu, hrubosť a bezohľadnosť alebo bolestivosť pociťuje ako ťažké príkorie. Takýto následok v dôsledku konania obžalovanej však u oboch jej detí vykonaným dokazovaním zistený nebol.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Pokiaľ ide o uložený trest obžalovanej, žiada sa z pohľadu krajského súdu pripomenúť, že Trestný zákon v sankcii ust. § 360 ods. 2 Tr. zák. umožňuje jeho páchatel'ovi uloženie trestu odňatia slobody v sadzbe od šiestich mesiacov do troch rokov. V súlade so stavom veci zistil prvostupňový súd na strane obžalovanej jednu poľahčujúcu okolnosť a to, že viedla pred spáchaním trestného činu riadny život v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák., pričom na druhej strane však nezistil vo veci žiadnu okolnosť, ktorá by obžalovanej z hľadiska výmery trestu priťažovala. Uložil jej trest odňatia slobody pri strede trestnej sadzby, a to vo výmere 18 mesiacov, za súčasného uloženia probačného dohľadu nad jej správaním v skúšobnej dobe, ktorý jej podmiennečne odložil na primeranú skúšobnú dobu v trvaní troch rokov, za súčasného uloženia obmedzenia spočívajúceho v zákaze požívania alkoholu a iných návykových látok počas skúšobnej doby, ktorý aj krajský súd považuje za primeraný všetkým okolnostiam prípadu, na ktoré bol súd zo zákona povinný prihliadnuť. Pokiaľ ide o samotnú právnu kvalifikáciu stíhaného skutku, touto sa prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne zaoberal a túto si krajský súd taktiež osvojil. Vzhľadom na návrh znalkyne, rešpektujúc obsah ust. § 73 ods. 2 písm. c), d) Tr. zák., uložil obžalovanej aj ochranné opatrenie, a to ochranné protialkoholické liečenie vo forme ústavnej. V prvom rade si samotná obžalovaná musí uvedomiť, že požívanie alkoholu v jej prípade má za následok neprimerané a agresívne správanie, a preto aj po absolvovaní liečby bude namieste, aby sa požívanie alkoholu v plnom rozsahu vyvarovala. Uložený skôr mierny trest musí byť pre ňu dôraznou výstrahou, aby sa v budúcnosti už nedostala do rozporu so zákonom, v opačnom prípade by mohla byť postihnutá súdom už nepochybne prísnejšie.

S poukazom na uvedené krajský súd odvolanie okresného prokurátora, považujúc ho v celom rozsahu za nedôvodne podané, zamietol postupom podľa § 319 Tr. por.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.